

عدم امنیت غذایی به عنوان عامل خطر جهت چاقی در خانم‌های کم درآمد بوشهری

معصومه محمدپور کلد*^۱، مرادعلی فولادوند^۲، مهران آوخ کیسمی^۳

^۱ گروه پژوهشی، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر

^۲ گروه انگل‌شناسی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر

^۳ گروه تکنولوژی آبیان، مؤسسه آموزش عالی علمی-کاربردی جهاد کشاورزی، مرکز آموزش خلیج فارس بوشهر

چکیده

زمینه: نا امنی غذایی که عدم دسترسی همه مردم در تمام اوقات به غذای کافی برای داشتن یک زندگی سالم تعریف می‌شود، در فقر بهداشت و وضعیت تغذیه‌ای مثل افزایش وزن، چاقی، مشکلات روحی و فیزیکی مشارکت دارد. این مطالعه به منظور بررسی الگوی نا امنی غذایی در خانم‌های کم‌درآمد بوشهری و ارتباط آن با چاقی اجرا گردید.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه مقطعی ۳۰۰ خانم ۱۹-۴۹ ساله بوشهری، غیرحامله، غیرشیرده و دارای فرزند به‌طور سیستماتیک از خانواده‌های تحت پوشش کمیته امداد امام خمینی انتخاب شدند. جمع‌آوری داده‌ها شامل مصاحبه شخصی با مادران، اندازه‌گیری معیارهای تن‌سنجی، روش ۱۰ موضوع رادیمر- کرنل برای مشخص شدن شدت عدم امنیت غذایی و سؤالات بین‌المللی فعالیت فیزیکی بود. جهت یافتن ارتباط بین نا امنی غذایی و چاقی از مدل رگرسیون لجستیک استفاده شد.

یافته‌ها: در مطالعه حاضر، اکثریت خانواده‌ها (۸۶ درصد) از نا امنی غذایی رنج می‌بردند. میانگین نمایه توده بدنی در گروه‌های نا امن غذایی (۳۰/۴۳±۴/۶۷) به‌طور معنی‌داری بیشتر از گروه امن غذایی (۲۱/۴۱ ± ۱/۶۱) بود ($P < ۰/۰۵$). با استفاده از رگرسیون لجستیک بعد از کنترل برای سایر متغیرها، امنیت غذایی عامل حمایت‌کننده ($OR=۰/۰۴$) جهت کاهش نمایه توده بدنی و غیر فعال بودن خانم‌ها ($OR= ۲/۶۵$) و خانه‌دار بودن آنها ($OR=۳/۹۹$) عامل خطر برای چاقی و افزایش وزن بودند.

نتیجه‌گیری: مصرف غذاهای ارزان قیمت که حاوی ارزش کیفی پایین بوده و کالری بالا دارند و کاهش فعالیت فیزیکی از دلایل مهم چاقی و اضافه وزن در خانم‌های نا امن غذایی این تحقیق بود.

واژگان کلیدی: امنیت غذایی، اضافه وزن، چاقی، فعالیت فیزیکی، وضعیت تغذیه‌ای

دریافت مقاله: ۸۹/۲/۵- پذیرش مقاله: ۸۹/۶/۱

* بوشهر، مدیریت پژوهشی، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر